

Oponentský posudek na diplomovou práci

David Pešťák Melancholie po Dürerovi.

Diplomant stál před úkolem poměrně obtížným: téma nebylo dosud souborně zpracováno a ukázalo se, že to mělo patrně své důvody: obsah tématu se totiž během následujících staletí dosti proměňoval. David Pešťák probral jednotlivá díla 16. a 17.stol., která byla v dosavadní literatuře jako Melancholie označena nebo tak interpretována. Tento výběr je ovšem poněkud zúžený. Melancholii z okruhu temperamentů a vlastností by bylo možno rozšířit o řadu příbuzných námětů, s nimiž se částečně kryje, z nichž některá diplomant zmiňuje – náměty typu Vanitas, z biblických témat Marii Magdalenu apod., jak se to stalo v případě Tizianova Marsya (Neumann). Právě tato proměna je pak charakteristická pro díla 17.století, jak se v Pešťákově studii jasně ukazuje. Rozšíření na náměty obsahově příbuzné by bylo velmi žádoucí, překračovalo by ovšem možnosti diplomové práce.

Velmi zajímavé je zjištění, že i v tak poměrně úzce vymezeném přehledu se ukazuje velká rozmanitost pojetí včetně např. odlišného rodu personifikací a odhaluje se tak obtížnost daného tématu.

Mezi zajímavá díla a jejich výklady patří např. obraz Matthiase Gerunga Melancolia 1558, při jehož interpretaci se odkazuje m.j. ke středověké Paní Venuši – zde připomínám, že v podobné úloze pomíjivosti časného světa se ve 14.a 15.století objevuje přímo postava Frau Welt, která koresponduje s obsahem Gerungova obrazu. Velmi zajímavé je také připojení Melancholie k sedmi svobodným uměním v Naumburku a j.

Je nutno ocenit, že David Pešťák, byť nepřekročil rozsah předchozí literatury, popisuje vymezenou problematiku velmi výstižně a citlivě. Práce je sice rozsahem nevelká, ale hutná a úsporně a velmi dobře formulována a napovídá, že diplomant pronikl k jádru problému a že práce by byla dobrým základem k jeho dalšímu rozvinutí. Mou jedinou vážnější výtkou je skutečnost, že stať postrádá obecněji formulovaný závěr.

Doporučuji předloženou práci k obhajobě.

